

بررسی نقش بازی در تربیت دانش آموزان خلاق و مبتکر

محمد مهدی قاسمی^۱، محمد هادی قاسمی^۲، محمد مرادی بروج^۳

۱- کارشناسی علوم تربیتی، اداره آموزش و پرورش استان زنجان منطقه انگوران

Mohammad.mahdi۱۰۰۰۰@gmail.com

۲- کارشناسی علوم تربیتی، اداره آموزش و پرورش استان زنجان منطقه انگوران

Hadighasemi۰۰۱۱@gmail.com

۳- کارشناسی علوم تربیتی، اداره آموزش و پرورش استان زنجان منطقه انگوران

Mmrady۷۴۰@gmail.com

چکیده:

بازی فرایندی است که کودک از طریق آن، با جهان پیرامون خود به تعامل می پردازد و شخصیت وی شکل می گیرد. بدین جهت پرداختن به بازی به عنوان وسیله ای برای آموزش و یادگیری اهمیت زیادی دارد. ویژگی های هر بازی و فایده های آن در رشد همه جانبه قوای ذهنی، جسمی، شخصیتی و اجتماعی کودک باعث شده است توجه تعداد زیادی از دست اندرکاران تعلیم و تربیت به چگونگی نقش آن در امر آموزش کودکان معطوف شود. اگر یادگیری همراه با بازی باشد کودکان بهتر و سریعتر آن را فرا می گیرند. فراگیران امروز، برای آن که بتوانند در دنیای پیچیده آینده، فردی اثرگذار و مثبت باشند، نیازمند تفکر مناسب هستند تا زوایای هر مسئله را موشکافانه بررسی نموده و بتوانند راه حل های درست، منطقی و علمی برای آن بیابند. یعنی آن ها از مرحله درک و فهم باید به سوی کاربرد، تجزیه و ترکیب و ارزشیابی برسند. بازی برای دانش آموزان دارای اثرات مثبتی در پرورش فکر و اندیشه به ویژه تفکر خلاق دارد. روش تحقیق اتخاذی کیفی - توصیفی بوده و برای گردآوری اطلاعات به کتب و مقالات معتبر در این زمینه استناد شده است.

واژگان کلیدی: بازی، تربیت، خلاقیت و نوآوری

۱- مقدمه:

بازی آموزش است و کودک از طریق بازی ها مهارت های گوناگونی کسب می کند. بازی بهترین وسیله ای است که از طریق آن می توان بسیاری از مفاهیم را آموزش داد (مقدم و ترکمان، ۱۳۸۰). بازی های آموزشی از جمله راهکارهایی هستند که استفاده از آنها برای فعال کردن متعلمان و ایجاد خلاقیت در آنها، یکی از مباحث اصلی و تخصصی حوزه آموزشی را تشکیل می دهد. بازی آموزشی یکی از موقعیت های یاددهی - یادگیری به شمار می رود و فعالیتی است سازمان یافته و همراه با قوانین مشخص که در آن دو یا چند دانش آموز برای رسیدن به اهداف آموزشی از قبل تعیین شده، در ارتباط با هم قرار می گیرند. بازی ویژگی طبیعی انسان است (دمیر بلیک مایلماز و تامر، ۲۰۱۰). مبانی نظری متعددی از بازی به عنوان تسهیل کننده رشد حمایت می کنند، از جمله می توان به نظریه های ویگوتسکی و پیازره اشاره کرد. طبق نظریه ویگوتسکی میتوان به کمک بازی کودک را به سطح رشد بالقوه رساند و طبق نظریه رشد شناختی پیازره تعامل با محیط که بیشتر از طریق بازی در کودکی صورت میگیرد، نقش اساسی در زندگی فردی ایفا میکند به این صورت که باعث عمل انطباق و سازگاری شده و طرح واره های جدید در ذهن کودک نقش میبندد. تاریخچه بازی به تاریخ آغاز بشریت بر میگردد که به مرور دستخوش تغییرات زیادی شده، امروزه به صورت بازی های مختلف تجلی پیدا کرده است. تحقیقات نشان داده اند که استفاده از بازی در کلاس بر هوش هیجانی دانش آموزان نیز تأثیر مثبت دارد و شرایط مطلوبی را فراهم می کند تا